

[Paul Holt.]

den Anskuelse, at det er et uheldigt Forhold, idet han, da Sagen kom offentligt frem, trak sig ud af Scanelectric's Bestyrelse. Endvidere vil det være af Interesse at faa Klarhed over, om det er i Overensstemmelse med Reglerne for Administration af beslaglagt Ejendom, at en tidligere Direktør i et tysk Selskab kan faa Lov til i Praksis at virke som Direktør, efter at han er afskediget som saadan; at Hr. Enrum har virket med en Direktørs Funktioner, fremgaar af Redegørelsen for hans Forhandlinger med Engländerne. Endvidere, om det er i Overensstemmelse med Administrationsreglerne, at en Direktør for et tidligere tysk Selskab kan staa som faktisk Køber af et beslaglagt Selskab. Det synes efter de for Offentligheden foreliggende Oplysninger at blive Tilfældet, saafremt Scanelectric med Hr. Enrum som egentlig Leder køber A. E. G. I Loven om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom hedder det i § 7:

„Det kan ved Salg af konfiskeret Ejendom fastsættes som Vilkaar, at Videre salg ikke maa finde Sted uden Godkendelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der kun kan meddeles, naar Videre salget ikke kan antages paa ny at bringe den paagældende Ejendom i tysk eller tysk kontrolleret Besiddelse,“

og i § 8 bestemmes, at de overtagne Ejendomme kun kan sælges til Personer,

„der ikke er saa nært knyttede til Retssubjekter som i § 2 nævnt“

— altsaa de forskellige Kategorier af beslaglagt Ejendom —,

„at de skønnes ikke at burde have Adgang til at erhverve konfiskeret Ejendom.“

I det oprindelige Udkast havde denne Bestemmelse for øvrigt en kraftigere Udformning, idet den kort og godt lød paa, at de beslaglagte Ejendomme kun maatte sælges til Personer,

„der ikke er nært knyttede til Retssubjekter som i § 2 nævnt“

— altsaa til de beslaglagte Firmaer. Under Lovens Behandling ændredes dette til det foran nævnte, og det er muligt, at der derved er aabnet en juridisk Mulighed for, at en Person som Hr. Enrum kan blive anerkendt som Køber, men det er meget tvivlsomt, om dette ikke vil stride mod Lovens Hensigt som angivet i § 7 i Slutningen: at man skal sikre sig, at en beslaglagt Ejendom ikke paa ny kommer i tysk eller tysk kontrolleret Besiddelse, idet man maa gøre opmærksom paa for Enrums Vedkommende, at han har indtaget den ret betydelige

Stilling i Besættelsestiden at være Vicepræsident i det tyske Handelskammer.

Endelig skal jeg tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han anser det for at være i Overensstemmelse med Aanden i hele denne Lovgivning, at Administratorer af beslaglagt tysk Ejendom ved Salg deraf gaar over til at blive Formænd, Bestyrelsesmedlemmer eller lignende i det Firma, som er Køber af den paagældende Ejendom.

Det er af stor Betydning for hele vort offentlige Liv og for vor Anseelse udadtil, at der ikke bliver nogen Tvivl tilbage om, at vi i enhver Henseende fører de vedtagne Love ud i Livet i Overensstemmelse med deres Aand og Bogstav. For at bringe en saadan Klarhed til Veje, tillader jeg mig altsaa at stille følgende Forespørgsel til den højtærede Handelsminister:

Vil Handelsministeren over for Tinget redegøre for de Retningslinier, der er givet for Administration af de konfiskerede tyske og japanske Selskaber?

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Paa den Foranledning, som den ærede Forespørger, det ærede Medlem Hr. Paul Holt, har givet, skal jeg gerne redegøre, saa vidt det er mig muligt, for de Forhold, som her er paa Tale.

De skrevne Regler om Administrationen af de konfiskerede tyske Selskaber findes, som ogsaa af det ærede Medlem nævnt, i Lov Nr. 331 af 12. Juli 1945 om tvungen Likvidation eller Administration af visse Aktieselskaber m. v. sammenholdt med Konfiskationslovens §§ 11—14, Handelsministeriets Regler af 18. Oktober 1945 om Administration af Aktieselskaber i Henhold til Loven af 12. Juli 1945, samt Handelsministeriets Cirkulære af 30. Januar i Aar angaaende Ledelsen af Selskaber, der er sat under Administration i Henhold til de nævnte Bestemmelser.

Forinden jeg gaar nærmere ind paa Indholdet af disse Regler, vil jeg gerne slaa fast, at det for saa vidt kan siges at være forkert at tale om konfiskerede tyske Selskaber, som det ikke er Selskaberne som saadanne, der konfiskeres, men kun de tysk ejede Interesser i Selskaberne, det vil sige de tysk ejede Aktier. Kun i det Omfang Staten gennem sin Besiddelse af disse Aktier kan øve Indflydelse eller træffe Afgørelse paa Selskabernes Generalforsamlinger, kan det siges, at Staten, naar Administrationen er hævet, kan bestemme Selskabernes Skæbne. I de allerfleste Selskaber, der er sat under Administration,